

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 września 2015r. wydanego w postępowaniu zwykłym

Powódka K. S., w pozwie skierowanym przeciwko pozwanemu (...) s.j. M. K. i Wspólnicy w S. wniosła o zwolnienie od egzekucji należących do niej ruchomości w postaci telewizora S. 42 cale, 4 sztuk krzeseł tapicerowanych beżowych, stołu kwadratowego o szklanym blacie, fotela beżowo-szarego, sofy beżowo-szarej i meblościanki trzyelementowej z witryną zajętych przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie S. R. w sprawie egzekucyjnej o sygn. akt KM (...) prowadzonej z wniosku pozwanego przeciwko dłużnikowi M. J..

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że komornik sądowy dokonał zajęcia ruchomości znajdujących się w należącym do niej lokalu położonym przy ul. (...) w S., w czasie, gdy ona nie przebywała w lokalu, a był w nim obecny dłużnik. Podała, że dłużnik nie posiada w tym lokalu swoich rzeczy, a znajdował się tam wówczas dlatego, że odwiedzał swoją córkę. Jako podstawę prawną żądania wskazała art. 841 k.p.c.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa zarzucając, że zostało ono wniesione z uchybieniem terminu określonego w art. 841 § 3 k.p.c., gdyż powódka dowiedziała się o zajęciu jej ruchomości w dniu 25 lutego 2014r. na co wskazuje data opatrzenia skargi na czynność komornika załączonej do pozwu, a pozew wniosła w dniu 26 marca 2014r. tj. dzień po terminie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pismem z dnia 19 lutego 2014r. komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie S. R. zawiadomił M. J. o wszczęciu przeciwko niemu egzekucji z wniosku (...) M. K. i Wspólnicy w S. na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty z dnia 4 września 2013r. wydanego przez Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie w sprawie XI GNc(...) opatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 15 stycznia 2015r. oraz postanowienia z dnia 15 stycznia 2014r. wydanego przez Rejonowy S.-Centrum w S. w sprawie XI GNc(...) opatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 15 stycznia 2015r. Wierzyciel wskazał we wniosku następujące sposoby egzekucji: z ruchomości, rachunków bankowych, innych wierzytelności, nieruchomości i innych praw majątkowych.

Dowód: zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 7

M. J. posiadał znaczne zadłużenia. Jego mieszkanie wraz z mieszczącymi się w nim rzeczami ruchomymi zostało zlicytowane w toku innej egzekucji. Od tego czasu nie posiada stałego miejsca zamieszkania, korzysta z pomocy znajomych, w tym powódki. Jako adres do korespondencji w związku z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą podawał adres zamieszkania powódki – ul. (...) w S.. Później za zgodą powódki korzystał z tego adresu do odbierania korespondencji także w innych sprawach.

M. J. i powódka K. S. mają wspólne dziecko, kilkuletnią córkę, która uczęszcza do przedszkola. Nigdy nie prowadzili ze sobą wspólnego gospodarstwa domowego. Z uwagi na swoją sytuację życiową i problemy finansowe M. J. często pomaga powódce w sprawowaniu opieki nad córką, czym w ten sposób częściowo realizuje obowiązek alimentacyjny wobec córki. Powódka wyrażała zgodę, aby przebywał w jej mieszkaniu pod jej nieobecność. M. J. nie jest jednak zameldowany na ul. (...) w S., ani tam nie mieszka. Nie nocuje on również u powódki. Nie posiada w tym lokalu swoich rzeczy.

Dowód: zeznanie M. J. k. 92-93; przesłuchanie powódki k. 93-94

W dniu 24 lutego 2014r. M. J. przebywał w mieszkaniu powódki pod jej nieobecność. Do lokalu tego przyszedł komornik sądowy S. R. w związku z prowadzoną egzekucją przeciwko M. J. w sprawie Km (...) Komornik dokonał zajęcia 7 rzeczy ruchomych:

- telewizora S.42 cale;
- laptopa S. (...)/1;
- krzesła tapicerowanego beżowego;
- stołu kwadratowego ze szklanym blatem;
- fotela beżowo-szarego;
- sofy beżowo-szarej;
- mebleścianki trzyelementowej z witryną.

Dłużnik podał, że właścicielem laptopa jest P. K., a pozostałe rzeczy należą do K. S..

Dowód: protokół zajęcia ruchomości k. 8

Po powrocie powódki do domu M. J. obawiał się przekazać jej informację o tym, że komornik sądowy dokonał w jej mieszkaniu czynności egzekucyjnych. W sposób ogólny przedstawił powódce zaistniałą sytuację. Zajęte przedmioty nie były oznakowane. Protokół zajęcia ruchomości komornik doręczył powódce za pośrednictwem poczty. Przesyłkę powódka odebrała w dniu 27 lutego 2014r. Tego samego dnia powódka złożyła w Sądzie Rejonowym Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie skargę na czynność komornika, opatrując ją omyłkowo datą 25 luty 2014r. oraz w tym samym dniu skierowała do komornika sądowego S. R. pismo, w którym poinformowała go, że nie prowadzi wspólnego gospodarstwa domowego z M. J., nie zamieszkuje on w jej lokalu i nie posiada w nim swoich rzeczy. To ostatnie pismo zostało również przesłane do wierzyciela (...) sp.j. M. K. i Wspólnicy w S..

Dowód: przesłuchanie powódki k. 93-94; skarga na czynności komornika k. 9-11; pismo z dnia 27 lutego 2014r. k. 14; potwierdzenia odbioru k. 15-16; potwierdzenie odbioru k. 37

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne.

Zgodnie z art. 841 § 1 k.p.c. osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa. Stosownie do § 3 powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych.

Pierwszą kwestią wymagającą rozstrzygnięcia było to, czy powódka zachowała termin przewidziany w art. 841 § 3 k.p.c. do wytoczenia powództwa. W judykaturze i doktrynie prezentowany jest zgodny pogląd, iż termin określony w tym przepisie ma charakter materialnoprawny, nie podlega przywróceniu, a jego uchybienie skutkuje oddaleniem powództwa. W odpowiedzi na pozew strona pozwana zaprezentowała stanowisko, iż doszło do uchybienia tego terminu, gdyż powódka w dniu 25 lutego 2014r. sporządziła skargę na czynność komornika w postaci zajęcia objętych sporem ruchomości, co oznacza, że najpóźniej w tym dniu dowiedziała się o zajęciu, a pozew wniosła w dniu 26 marca 2014r. Strona pozwana opierała się wyłącznie na dacie widniejącej w nagłówku skargi. W toku postępowania dowodowego zostały jednak ujawnione okoliczności, które podważyły zasadność przyjęcia, iż powódka pełną wiedzą o fakcie i zakresie czynności komornika uzyskała już w dniu 25 lutego 2014r. Przed wszystkim powódka podniosła, iż data skargi na czynność komornika została wpisana omyłkowo. Z kolei z adnotacji na skardze wynika, że została ona złożona w biurze podawczym sądu w dniu 27 lutego 2014r. po skasowaniu znaczków na kwotę 100 zł. Datą 27 lutego 2014r. opatrzone zostały także pisma dotyczące czynności zajęcia wysłane przez powódkę do komornika sądowego S. R. i wierzyciela TK (...) M. K. i Wspólnicy w S.. Powyższe pozwala na przyjęcie za wiarygodne, że data na skardze została umieszczona omyłkowo. Analizując dalsze dowody zawierające informacje o tym, kiedy powódka dowiedziała

się o czynności zajęcia ruchomości Sąd miał na uwadze, iż niewątpliwie powódka o tym, że komornik sądowy dokonał czynności zajęcia ruchomości w jej mieszkaniu dowiedziała się od dłużnika jeszcze tego samego dnia. Powódka jednak wskazała, że nie były to szczegółowe informacje, a dłużnik obawiał się jej reakcji na to, że dopuścił do tego, że komornik podjął czynności egzekucyjne w jej mieszkaniu. Biorąc pod uwagę relacje i układ łączący powódkę z M. J., fakt, iż powódka udzielała mu pomocy oraz obdarzyła zaufaniem, wiarygodnym jest, że M. J. żywił obawy przed jej reakcją na omawiane zdarzenie i w związku z tym nie zrelacjonował jej dokładnie przebiegu, a przede wszystkim zakresu czynności komornika. Zaznaczyła, że pełną wiedzę o dokonanych czynnościach uzyskała dopiero po doręczeniu jej protokołu przez komornika sądowego, a to nastąpiło w dniu 27 lutego 2014r.

Sąd dokonując ustaleń w zakresie dotyczącym tego, kiedy i jakie informacje powódka uzyskała o czynnościach komornika sądowego z dnia 24 lutego 2014r. oparł się na zaoferowanych przez powódkę dowodach w postaci sporządzonych przez nią pism, dowodzie doręczenia jej protokołu zajęcia ruchomości oraz na dowodzie z jej przesłuchania. Zdaniem Sądu nie zachodziły podstawy do przyjęcia, aby dowód z przesłuchania powódki, w kontekście pozostałego materiału, w tym w świetle zebranych dokumentów, uznać za niewiarygodny. Strona pozwana nie zaoferowała dowodów przeciwnych, swoje stanowisko co do przekroczenia terminu oparła wyłącznie na dacie widniejącej w górnej części skargi na czynność komornika, natomiast przedstawione wyżej dowody pozwalały na przyjęcie, iż w dacie tej doszło do omyłki pisarskiej.

Wymaga podkreślenia, że choć w świetle treści art. 841 § 3 k.p.c. dla początku biegu terminu do wniesienia powództwa nie jest przesądzająca data doręczenia osobie trzeciej protokołu zajęcia ruchomości, do których rości sobie prawo, lecz dzień, w którym osoba ta faktycznie dowiedziała się o zajęciu tych ruchomości, to nie mniej jednak dla przyjęcia, iż osoba trzecia posiada taką wiedzę nie jest wystarczające uzyskanie przez nią jakichkolwiek informacji o czynnościach egzekucyjnych podjętych wobec jej ruchomości. Dla uznania, że osoba trzecia dowiedziała się o zajęciu ruchomości niezbędne jest ustalenie dnia, w którym posiadała pełną wiedzę o przebiegu i zakresie czynności egzekucyjnych skutkujących zajęciem ruchomości, do których zgłasza swoje prawa. Tylko bowiem w takim przypadku uzasadnione jest zastosowanie wobec niej rygoru w postaci miesięcznego terminu na złożenie powództwa przewidzianego w art. 841 § 1 k.p.c. Przenosząc tę konkluzję na grunt rozpoznawanej sprawy zauważyć należy, że przedmiotem zajęcia było kilka różnych rzeczy ruchomych znajdujących się w mieszkaniu powódki. Bieg terminu z art. 841 § 3 k.p.c. należy liczyć od dnia, kiedy powódka dowiedziała się o zakresie czynności komornika sądowego, a mianowicie o tym, jakie konkretnie przedmioty zostały przez niego zajęte w toku czynności egzekucyjnych. Uzyskanie wiedzy o tym, że czynności egzekucyjne były prowadzone, bez szczegółowego zindywidualizowania ich zakresu, jest niewystarczające do przyjęcia, iż miesięczny termin rozpoczął bieg. Z tych przyczyn Sąd przyjął, że powódka dowiedziała się o zajęciu wówczas, gdy po raz pierwszy posiadała pełną wiedzę o jego przebiegu i zakresie, w szczególności o tym, jakie rzeczy stały się przedmiotem zajęcia, a to niewątpliwie nastąpiło dopiero wówczas, gdy powódka otrzymała od komornika protokół zajęcia ruchomości, czyli w dniu 27 lutego 2014r. Wcześniejsze informacje przekazane jej przez M. J. były niepełne, w chwili powrotu powódki do mieszkania zajęte przedmioty nie były oznakowane, a w konsekwencji powódka do dnia 27 lutego 2015r. nie miała wiedzy o zakresie czynności komornika.

W odniesieniu do drugiej istotnej dla rozstrzygnięcia okoliczność, a mianowicie, czy powódce przysługują prawa wobec zajętych ruchomości uzasadniające zwolnienie ich od egzekucji, Sąd opierając się na zgromadzonych dowodach osobowych uznał tę okoliczność za wykazaną. Zdaniem Sądu również w tym zakresie w sprawie nie ujawniły się fakty, które poddawałyby w wątpliwość wiarygodność zeznań świadka i przesłuchania powódki. Zgodnie wskazali oni, że choć posiadają wspólne dziecko, nigdy nie prowadzili wspólnego gospodarstwa domowego oraz nie zamieszkiwali i nie zamieszkują ze sobą. Fakt, iż dłużnik M. J. pozostaje w stałych relacjach z powódką wynika z tego, że mają wspólne dziecko i powódka z jednej strony udziela mu wsparcia np. pozwalając mu na przebywanie w jej mieszkaniu lub korzystanie z niego jako adresu do korespondencji, a z drugiej strony M. J. pomaga jej w sprawowaniu opieki nad córką. Układ ten jest związany również z tym, że dłużnik ma trudną sytuację majątkową, jego mieszkanie wraz z rzeczami ruchomymi zostało zlicytowane i nie posiada stałego miejsca zamieszkania. Nie ujawniły się żadne okoliczności, które nakazywałyby uznać, że rzeczy będące przedmiotem zajęcia z dnia 24 lutego 2014r., których spór dotyczy, stanowią własność bądź choćby współwłasność dłużnika. Zaznaczyć również należy, że strona przeciwna

nie podjęła żadnej inicjatywy dowodowej w zakresie okoliczności przeciwnych, nie skorzystała również z możliwości uczestnictwa w rozprawie i zadawania pytań świadkowi i powódce.

Z przedstawionych przyczyn Sąd na podstawie art. 841 § 1 k.p.c. powództwo uwzględnił w całości.

Na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. pozwany, jako strona przegrana, został obciążony w całości kosztami procesu. Do kosztów poniesionych przez powódkę należała opłata od pozwu 35 zł, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w stawce minimalnej ustalonej zgodnie z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (t.j. Dz. U. z 2013r. poz. 461) w wysokości 180 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, opłata od zażalenia 100 zł, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w postępowaniu zażaleniowym 60 zł – zgodnie z § 13 ust. 2 pkt 1 ww. rozporządzenia, łącznie 392 zł.

SSR Joanna Suhecka

ZARZĄDZENIE

I. Odnotować

II. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego

III. Akta przedstawić z wpływem lub za 3 tygodnie.

SSR Joanna Suhecka